

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3Csp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621200447
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3621200447.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48., zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: Y. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. B. P. XXX, zast.: Advokátska kancelária Valach, Kišac, s. r. o., IČO: 36 663 051, so sídlom Bratislava, Gogoľova 18, o zaplatenie 4.421,55 € s

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu sa žalobca domáha zaplatenia 4.421,55 € s príslušenstvom a náhrady trov konania.
2. Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že je právnym nástupcom Consumer Finance Holding a.s., s ktorým žalovaný dňa 25.03.2014 uzatvoril zmluvu pôžičky č. 5021251/ (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód). Predchodca žalobcu na základe zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 5.341,35 €. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 98 mesačných splátkach vo výške 139,47 €, celkovo sumu 13.668,06 €. Žalovaný si neplnil svoju povinnosť splácať riadne a včas. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil na predmetný úver sumu 6.814,56 €. Predchodca žalobcu listom zo dňa 27.06.2018 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti celého dlhu. Nakoľko k úhrade nedošlo, predchodca žalobcu ku dňu 19.08.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.08.2018. Celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 4.434,51 €.
3. Ako dôkazy žalobca navrhol vykonať: zmluva o pôžičke + zmluvné podmienky; prehľad splátok a úhrad; predžalobná upomienka + doručenka; oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.
4. Súd následne žalobu doručil žalovanému. Zároveň ho vyzval, aby sa k nej vyjadril a aby označil dôkazy, ktoré chce, aby boli v konaní vykonané a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach. Dňa 21.06.2021 doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedol, že žalovaný v celom rozsahu popiera tvrdenia o existencii žalobcovho nároku. V zmluve je uvedené, že účel poskytnutia pôžičky je, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili tam špecifikované záväzky spotrebiteľa voči nebankovke, ako aj žalobcovi. V listinnom dôkaze s názvom štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere sa ale uvádza, že malo ísť o bezúčelový úver. Vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru môže veriteľ iba v prípade, ak to bolo medzi ním a dlžníkom dohodnuté. Z predložených dôkazov žalobcom však takáto dohoda medzi veriteľom a dlžníkom nevyplýva. Žalovaný nebol informovaný o následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru podľa zákona o spotrebiteľských

úveroch. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 32%. V roku 2014 boli úrokové miery nových obchodov v podobe spotrebiteľských a iných úverov nad 5 rokov vo výške 12,66%. Fixná úroková sadzba uvedená v zmluve je viac ako dvojnásobne vyššia ako priemerné úrokové miery z úverov bánk v roku 2014. Je preto potrebné Zmluvu považovať za v rozpore s dobrými mravmi. Úžerný úrok v rozpore s dobrými mravmi spôsobuje absolútnu neplatnosť celej dohody o úroku. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/27/2018 zo dňa 31.05.2018. Žalobca zároveň porušil povinnosť posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver podľa ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Poukazuje na skutočnosť, že proti žalovanému sa na Okresnom súde Partizánske vedú štyri konania v ktorých ako žalobca vystupuje žalobca v predmetnom konaní. Všetky konania spája skutočnosť, že spotrebiteľskú zmluvu so žalovaným mala uzavrieť spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. K uzatvoreniu spotrebiteľských zmlúv malo dôjsť v rokoch 2014 (dve zmluvy), 2015 a 2017. Veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a ani so zaužívanou praxou a zvyklosťami pri poskytovaní úverov a hrubo porušil povinnosť podľa ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôsledkom porušenia vyššie uvedenej povinnosti je skutočnosť, že úver sa bude považovať podľa ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Cieľom žalobcu bolo dosiahnutie zisku, a to bez ohľadu na vysokú zadlženosť žalovaného, v dôsledku ktorej nebol objektívne schopný dlh takto vzniknutý uhradiť. Poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/134/2012 zo dňa 24.01.2013 a sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Žalobca nebol oprávnený od žalovaného požadovať jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru a úver z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov. L'ahkovážnosť dlžníka je kvalifikačným kritériom úžery, pričom poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 zo dňa 28.09.2011 a sp. zn. 16Co/71/2011 zo dňa 08.12.2011. Vzhľadom na uvedené žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Dňa 19.07.2021 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného v ktorom uviedol, že v konaní boli splnené podmienky aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko sa jedná o prechod pohľadávky v dôsledku právneho nástupníctva a nie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Je toho názoru, že úroková sadzba je v zmluve zreteľne vyjadrená, pričom uvádza, že výšku úrokovej sadzby treba posudzovať podľa právnej úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy. Poukazuje na prijatie ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Posudzovanie podstatného prevýšenia odplaty je dané tromi kritériami: a) výška poskytnutých finančných prostriedkov; b) skutočnosťou, či je záväzok zabezpečený; c) obdobie, na ktoré sa finančné prostriedky poskytujú. V judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max 20%. Preto nepovažuje dohodnutú výšku úrokov v rozpore s ustanovením § 3 občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 01.06.2014, je podľa žalobcu bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku. Žalovaný podpisom zmluvy prehlásil, že s navrhnutými parametrami zmluvy súhlasí, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil. Vo vzťahu k náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Poukazuje na skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami s ktorými sa žalovaný oboznámil, sú tieto hodnoty vyjadrené. Podľa čl. 2 štandardných európskych informácií je prvá splátka splatná do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Pri počte 98 splátok je preto jasné, že termín konečnej splatnosti bude 20.05.2022. K bonite žalovaného uvádza, že žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky.

6. Dňa 27.08.2021 doručil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu v ktorom uviedol, že žalovaný aktívnu legitímáciu žalovaného nenamieta. Výklad termínu podstatného prevýšenia odplaty za poskytnutú pôžičku je na prospech žalovaného a nie žalobcu. Pri priemernej úrokovej miere zo spotrebiteľských a iných úverov bánk za rok 2014 vo výške 12,66%, tak hranica navýšenia o 20% z obvyklej úrokovej sadzby 12,66%, predstavuje maximálne 15,19% a nie 32%. Má za to, že pojem podstatné prevýšenie odplaty obvykle požadovanej bankami maximálne o 20%, neznamená oprávnenie bánk zvyšovať obvyklú úrokovú sadzbu iba pripočítaním maximálnej percentuálnej sadzby o 20%, ale oprávnenie bánk navýšiť obvyklú úrokovú sadzbu o 20%, avšak z tejto obvyklej úrokovej sadzby, Opätovne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 zo dňa 28.09.2011 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/27/2018 zo

dňa 31.05.2018. Žalovaný na absenciu náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch nepoukazoval. V ostatnom zotrval na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k žalobe.

7. Dňa 07.10.2021 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu tunajšiemu súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Uznesením č.k. 3Csp/32/2021-95 zo dňa 12.10.2021 súd pripustil zmenu na strane žalobcu a do konania na strane žalobcu vstúpila Intrum Slovakia s.r.o.

8. Na pojednávaní dňa 19.10.2021 právny zástupca žalovaného uviedol, že sa pridrižiava doterajších vyjadrení. Chce poukázať v krátkosti na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy so žalovaným si bol vedomý, že žalovaný v tom čase nebol schopný splácať 5 svojich pôžičiek, napriek tejto skutočnosti mu žalobca poskytol ďalšiu pôžičku na splatenie tých predchádzajúcich, pričom ho zaviazal platiť úroky vo výške 32%, pričom celkové náklady žalovaného mali predstavovať sumu 8.326 €, ktorá o 3.000 € presahuje samotnú výšku poskytnutej pôžičky. Je toho názoru, že žalobca uzatvoril zmluvu s neprimerane vysokou úrokovou sadzbou a súčasne si ani nespĺnil svoju povinnosť posúdiť schopnosť žalovaného splácať tento spotrebiteľský úver. Na základe uvedeného má za to, že predmetný záväzok žalovaného je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 6.814 €, čo presahuje poskytnutú istinu pôžičky. Na základe uvedeného navrhuje súdu žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

10. Súd zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že žalovaný s Consumer Finance Holding, a. s. uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 26.03.2014. Predmetom zmluvy bol úver vo výške 5.341,35 €, s mesačnou splátkou vo výške 139,47 €, počtom splátok 98, s fixnou výškou úrokovej sadzby vo výške 32% ročne, priemernou hodnotou RPMN 18,87%, RPMN 32%, s termínom konečnej splatnosti 5/2022 a celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 13.668,06 €. V zmluve nie je dohodnutá možnosť veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v prípade, ak by dlžník riadne a včas nesplácal poskytnutý úver. Veriteľ je v zmluve označený len obchodným menom, absentuje údaj o identifikačnom čísle a sídle veriteľa. V zmluve nie je uvedené, že by veriteľ akýmkoľvek spôsobom skúmal príjmy a výdavky žalovaného.

11. Súd z prehľadu splátok zistil, že žalovaný splatil na predmetný úver sumu 6.814,56 €. Z prehľadu splátok ďalej vyplýva, že žalovaný sa do omeškania dostal splátkou splatnou dňa 20.04.2018 a žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti dňa 19.08.2018.

12. Súd z predžalobnej upomienky zo dňa 27.06.2018 zistil, že touto výzvou upozornil žalobca žalovaného na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti celého dlhu, ak neuhradí dlžné splátky do 05.08.2018. Vo výzve je uvedené, že žalovaný je v omeškani so splátkou splatnou dňa 20.04.2018. Predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 04.07.2018, ako vyplýva z fotokópie doručky.

13. Súd z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.08.2018 zistil, že žalobca týmto listom oznámil žalovanému, že pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlhu.

14. Súd z tabuľky priemerných úrokových mier z úverov za rok 2014 zistil, že priemerná úroková miera úveru pre úver pre domácnosti (spotrebiteľské a ostatné úvery) za mesiac apríl 2014 pri dĺžke úveru nad 5 rokov bola 11,78%.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“ (platného a účinného v čase zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

23. Súd zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi dodávateľom a spotrebiteľom fyzickou osobou. Predmetná zmluva podlieha režimu Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Ako prvé súd posudzoval skutočnosť, či žalobca (jeho predchodca) pri poskytovaní úveru postupoval s odbornou starostlivosťou pri vyhodnocovaní finančných, majetkových, zárobkových pomerov žalovaného, ako dlžníka, čo aj samotný žalovaný namietal. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi. Zmyslom ustanovení, ktoré ukladajú veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní úverových zmlúv so spotrebiteľom je zistiť, či spotrebiteľ bude schopný splácať úver. Táto schopnosť sa posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch spotrebiteľa, ale tiež o jeho výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo nahliadnutím do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, tak ako sa to uvádza v ustanovení <aspi://module='ASPI'&link='129/2010%20Z.z.%252311'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri posúdení úverovej schopnosti spotrebiteľa je kladený dôraz na výšku jeho

príjmov a výdavkov a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane pri vynaložení jeho pravidelných mesačných výdavkov taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Uvedené zákonné ustanovenia majú za úlohu zamedziť tomu, aby sa spotrebiteľia zadlžovali neúmerne, hoci nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie sú potrebné informácie, ktoré si veriteľ musí zabezpečiť pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľom, ktorý prejavuje záujem zmluvu uzavrieť. Je povinnosťou veriteľa získané informácie následne overovať a vyhodnotiť a za dostatočné možno považovať iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, avšak to nezabavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje náležite preveriť v príslušných databázach, k čomu spotrebiteľ, v danom prípade žalovaný, dával súhlas so spracovaním jeho osobných údajov.

25. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu, ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy so žalovaným nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď nedostatočne zisťoval údaje žalovaného, ako spotrebiteľa a keď riadne nevyhodnocoval pomery na strane žalovaného. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by predchodca žalobcu akýmkoľvek spôsobom zisťoval príjmy, výdavky a rodinný stav žalovaného pred uzatvorením zmluvy. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 19.07.2021 síce uviedol, že žalovaný z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky, avšak toto svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal, pričom práve jeho zaťažuje dôkazné bremeno preukázania postupu podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd preto vychádzal z toho, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď neposudzoval schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z vykonaného dokazovania súd nepovažoval za preukázané, že by bol právny predchodca žalobcu (pôvodný veriteľ) skúmal príjmy, výdavky a rodinný stav žalovaného, pretože o tomto žalobca žiadny dôkaz nepredložil. Súd tak nedostatočne posudzovanie schopnosti splácať úver žalovaným, a i vzhľadom na výšku spotrebiteľského úveru, považoval za hrubé porušenie povinností, pričom v takomto prípade sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

26. Žalobca (predchodca žalobcu) poskytol žalovanému úver vo výške 5.341,35 €. Keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok len na nesplatenú istinu. Žalovaný žalobcovi na predmetný úver uhradil celkovo sumu 6.814,56 €. Žalovaný tak poskytnutý úver preplatil. Z vyššie uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, ako je vo výroku I. tohto rozhodnutia a žalobu v celom rozsahu zamietol.

27. Súd sa už nezaoberal námietkou žalovaného ohľadom neplatného vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru a neplatnosťou dohodnutej výšky úrokovej sadzby úveru, pretože vzhľadom na skutočnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a skutočnosť, že žalovaný úver preplatil, nie je potrebné sa platnosťou vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru a náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere ďalej zaoberať, keďže tieto skutočnosti vzhľadom na porušenie povinnosti predchodcu žalobcu skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nemajú žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

28. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, keďže bol v spore úplne úspešný, a to vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.